

Kız ve Kurtarılan Keçi

Çınar BİBER

Kız ve Kurtarılan Keçi

Çınar BİBER

Mia, büyükannesinin çiftliğinde yardım etmeyi çok severdi. Güneşli bir sabah, büyükannesi onu küçük bir ağıla götürdü. İçeride, krem beyazı tüyleri ve yumuşak gri lekeleri olan küçük bir keçi duruyordu. Keçinin sarkık kulakları, kehribar rengi gözleri ve burnunda tek bir siyah lekesi vardı. Boynunda yuvarlak pirinç bir etiketi olan mavi bir tasma vardı. "Bu Pip," dedi büyükannesi. "O kurtarılmış bir keçi ve çok utangaç."

Mia'nın gözleri hayretle büyüdü. Pip'e hemen sarılmak istedi. Ama büyükannesi onu nazıkçe geri tuttu. "Henüz değil," dedi büyükannesi. "Pip'in önce kendini güvende hissetmesi gerekiyor. Güven zaman alır." Mia başını salladı. Yeşil bahçe eldivenlerini giydi. Sarı lastik çizmeleri çamurda çiğnedi. "Sabırlı olabilirim," dedi. "Ona göstereceğim."

Büyükannesi Mia'ya nasıl hareketsiz ve sessiz duracağını gösterdi. "Yavaş hareket et," dedi büyükannesi. "Sakin kal. Bırak Pip sana gelsin." Mia güvenli davranışı uyguladı. Ellerini aşağıda tuttu ve uzanmadı. Pip bir saman balyasının arkasından baktı. Sarkık kulakları seğirdi. Mia bekledi. Acele etmedi. Pip minik bir adım daha yaklaştı.

Pip havayı kokladı. Büyük kehribar gözleriyle Mia'ya baktı. Sonra döndü ve tırıs tırıs uzaklaştı. Mia biraz üzüldü. "Beni sevmiyor," dedi. Büyükannesi gülümsedi. "Seni henüz tanımıyor. Hepsi bu." Mia bir an düşündü. "O zaman ona dostça olduğumu göstermenin bir yolunu bulacağım," dedi. "Eğlenceli bir şey!"

Mia'nın bir fikri vardı. Sağlam bir kovayı samanla doldurdu ve içine elma dilimleri sakladı. Kovayı ağıla koydu ve geri çekildi. Pip uzaktan izledi. Yavaşça yaklaştı. Kovayı kokladı. Sonra samandan küçük ısırmalar aldı ve tatlı bir elma dilimi buldu. Kulakları dikleşti. Mia ellerini hafifçe cırdı. "Zenginleştirme oyunları!" diye fısıldadı.

Ertesi gün Mia bir bulmaca yaptı. Bir direğe ip astı ve ucuna bir lahana yaprağı bağıladı. Pip'in ödüle ulaşmak için uzanması ve dürtmesi gerekiyordu. Önce emin olamadı. Mia sakin ve hareketsiz kaldı. Yavaş hareket etti, ona hiç sokulmadı. Kısa süre sonra Pip burnuyla lahana yaprağına vuruyordu. Neredeyse mutlu görünüyordu.

Mia ayrıca ödüllerle saklambaç oynadı. Elma dilimlerini küçük saman yığınlarının altına koydu. Pip onları aramayı çok sevdi. Küçük kuyruğu sallandı. Hatta minik bir zıplama yaptı. Mia güldü. "Buldun!" diye sevindi. Büyükannesi kapıdan izledi. "Harika gidiyorsun," dedi. "Güvenli davranış ve eğlenceli oyunlar—işte yol bu."

Mia her gün Pip'i ziyaret etti. Her zaman yavaş hareket etti ve yumuşak bir sesle konuştu. Yeşil eldivenlerini giydi ve sessizce durdu. Pip onu beklemeye başladı. Çizmelerini duyduğunda başını kaldırırdı. Bir öğleden sonra doğruca ona yürüdü. Eldivenini kokladı. Mia nefesini tuttu. Sonra Pip elini yaladı.

Mia'nın kalbi sıcacık ve pırlıl pırlıl oldu. "Beni yaladı!" diye fısıldadı büyükannesine. Büyükannesi başını salladı. "Sana güvenmeye başlıyor," dedi. Mia Pip'e sarılmak istedi ama güvenli davranışı hatırladı. Onu tutmadı. Sadece hareketsiz durdu ve kararı Pip'e bıraktı. Pip uzun, sessiz bir an boyunca yakın kaldı.

Mia büyük bir karton kutuyla yeni bir oyun icat etti. Kutuda delikler açtı ve içine ödülleri bıraktı. Pip'in onları bulmak için burnunu deliklerden sokması gerekiyordu. Bir bulmaca kutusu gibiydi! Pip buna bayıldı. Dürttü, burnunu sürttü ve kulaklarını oynattı. Mia kıkırdadı. "Çok akıllısın, Pip!" dedi. Pip başını kaldırdı ve kehribar gözlerini kırptı.

Rüzgârlı bir gün, gevşek bir kapı yüksek sesle çarptı. Pip korktu. Uzak köşeye koştu ve titredi. Mia peşinden koşmadı. Sakin kaldı. Alçak bir şekilde çömeldi ve bekledi. "Sorun yok, Pip," dedi yumuşakça. "Buradayım." Yavaşça Pip başını kaldırdı. Titrek bir adım attı ona doğru. Sonra bir tane daha.

Pip yaklařtı ve burnunu Mia'nın omzuna bastırđı. Sıcak nefesini hissetti. Tamamen hareketsiz kaldı. "İřte böyle," diye mırıldandı. "Güvendesin." Pip küçük bir iç çekti. Sarkık kulakları gevředi. Mia'nın yeřil eldiveni nazikçe dizinin üzerinde durdu. Onu tutmadı. Sadece yaslanmasına izin verdi. Ve Pip kalmayı seřti.

O günden sonra Pip Mia'yı her yerde takip etti. Sarı çizmelerinin arkasından tırıs tırıs yürüdü. Tulumunun askılarını kemirdi. Hatta kucağına tırmanmaya çalıştı. Mia güldü. "Artık benim arkadaşımsın," dedi. Büyükannesi ödül olarak elma dilimleri getirdi. "Güven zaman alır," dedi büyükannesi. "Ve sen ona ihtiyaç duyduğı tüm zamanı verdin."

Mia ve Pip her gn zenginleřtirme oyunlar oynadlar. Bulmaca kutusunu ve lahana salcađını yaptlar. Mia, Pip'in keřfetmesi iin saman balyalarndan bir labirent yapt. Pip sevinle iinden zpladı. Artık utanga deđildi. Oyuncu ve meraklıyd. Ve Mia'nn sesini duyduđunda her zaman kořarak gelirdi.

Bir akşam Mia, Pip'le birlikte ağılda oturdu. Güneş altın renginde batıyordu. Pip başını onun dizine dayadı. Mia yumuşak gri lekelerini okşadı. "Burada olman çok güzel," diye fısıldadı. Pip minik bir meleme yaptı. Sanki o da aynı fikirdeydi. Mia aralıklı dişleriyle gülümsedi. Gururlu ve mutlu hissetti.

Büyükannesi yanlarına oturmaya geldi. "Önemli bir şey öğrendin," dedi. "Güvenli davranış, sabır ve oyun, utangaç bir hayvanın kendini evinde hissetmesine yardımcı olabilir." Mia başını salladı. Şimdi huzur içinde uyuklayan Pip'e baktı. "Ve güven zaman alır," dedi. "Ama buna değer." Pip bir kehribar gözünü açtı ve sarkık kulaklarını oynattı, sanki evet der gibiydi.